Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE

av den 20 mars 2013

om ytterligare tillfälliga åtgärder som berör Eurosystemets refinansieringstransaktioner och de säkerheter som godtas samt om ändring av riktlinje ECB/2007/9

(omarbetning)

(ECB/2013/4)

(2013/170/EU)

(EUT L 95, 5.4.2013, s. 23)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Europeiska centralbankens riktlinje EKT/2014/12 av den 12 mars 2014	L 166	42	5.6.2014

▼B

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE

av den 20 mars 2013

om ytterligare tillfälliga åtgärder som berör Eurosystemets refinansieringstransaktioner och de säkerheter som godtas samt om ändring av riktlinje ECB/2007/9

(omarbetning)

(ECB/2013/4)

(2013/170/EU)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 127.2 första strecksatsen,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 3.1 första strecksatsen och artiklarna 5.1, 12.1, 14.3 samt 18.2, och

av följande skäl:

(1) Riktlinje ECB/2012/18 av den 2 augusti 2012 om ytterligare tillfälliga åtgärder som berör Eurosystemets refinansieringstransaktioner och de säkerheter som godtas samt om ändring av riktlinje ECB/2007/9 ([1]) har ändrats väsentligt. Eftersom ytterligare ändringar måste göras bör riktlinje ECB/2012/18 omarbetas så att den blir mer översiktlig.

(2) Artikel 18.1 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken föreskriver att Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta (nedan kallade *nationella centralbanker*) får utföra lånetransaktioner med kreditinstitut och andra marknadsaktörer, varvid lån ska lämnas mot tillfredsställande säkerheter. De allmänna villkor enligt vilka ECB och de nationella centralbankerna ingår sådana lånetransaktioner, inklusive de kriterier som avgör godtagbarheten av säkerheter vid Eurosystemets kredittransaktioner, framgår av bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 av den 20 september 2011 om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden ([2]).

([1]) EUT L 218, 15.8.2012, s. 20.
([2]) EUT L 331, 14.12.2011, s. 1.

▼B

(3) Den 8 december 2011 och den 20 juni 2012 beslutade ECB-rådet om ytterligare stödåtgärder för att främja bankernas utlåningsverksamhet och för att öka likviditeten på euroområdets penningmarknad, inklusive åtgärder som framgår av beslut ECB/2011/25 av den 14 december 2011 om ytterligare tillfälliga åtgärder som berör Eurosystemets refinansieringstransaktioner och de säkerheter som godtas ([1]). Därutöver måste hänvisningar till kassakravsprocent i riktlinje ECB/2007/9 av den 1 augusti 2007 om monetär statistik samt statistik över finansinstitut och finansmarknader ([2]) samordnas med ändringar av Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) ([3]) som infördes genom förordning (EU) nr 1358/2011 ([4]).

(4) Enligt beslut ECB/2012/4 av den 21 mars 2012 om ändring av beslut ECB/2011/25 om ytterligare tillfälliga åtgärder som berör eurosystemets refinansieringstransaktioner och de säkerheter som godtas ([5]) bör de nationella centralbankerna inte ha skyldighet att inom ramen för Eurosystemets kreditoperationer godta godtagbara bankobligationer som garanteras av en medlemsstat inom ramen för Europeiska unionens/Internationella valutafondens program eller av en medlemsstat vars kreditbetyg inte uppfyller Eurosystemets riktmärke för att fastställa minimikravet på standarder för hög kreditvärdighet.

(5) I beslut ECB/2012/12 av den 3 juli 2012 om ändring av beslut ECB/2011/25 om ytterligare tillfälliga åtgärder som berör Eurosystemets refinansieringstransaktioner och de säkerheter som godtas ([6]) granskas också undantaget från förbudet mot nära förbindelser enligt avsnitt 6.2.3.2 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 avseende statligt garanterade bankobligationer som nyttjas för egen användning som säkerhet av motparter.

(6) Motparter som deltar i Eurosystemets kreditoperationer bör i undantagsfall få öka sin användning av statligt garanterade bankobligationer som nyttjas för egen användning från den nivå som gällde den 3 juli 2012, förutsatt att detta på förhand godkänts av ECB-rådet. En begäran om förhandsgodkännande från ECB-rådet bör åtföljas av en finansieringsplan.

([1]) EUT L 341, 22.12.2011, s. 65.
([2]) EUT L 341, 27.12.2007, s. 1.
([3]) EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.
([4]) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1358/2011 av den 14 december 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1745/2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) (ECB/2011/26) (EUT L 338, 21.12.2011, s. 51).
([5]) EUT L 91, 29.3.2012, s. 27.
([6]) EUT L 186, 14.7.2012, s. 38.

▼B

(7) Den 2 augusti 2012 ersattes beslut ECB/2011/25 med riktlinje ECB/2012/18 som de nationella centralbankerna genomfört i sina avtal eller föreskrifter.

(8) Riktlinje ECB/2012/18 ändrades den 10 oktober 2012 genom riktlinje ECB/2012/23 ([1]) som tillfälligt utvidgade de kriterier som avgör huruvida tillgångar får användas som säkerhet vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner och godtog omsättningsbara skuldinstrument denominerade i pund sterling, japanska yen eller US-dollar som säkerhet vid penningpolitiska transaktioner. Dessa omsättningsbara skuldinstrument omfattades av ett värderingsavdrag motsvarande den historiska volatiliteten på respektive växelkurs.

(9) I riktlinje ECB/2013/2 av den 23 januari 2013 om ändring av riktlinje ECB/2012/18 om ytterligare tillfälliga åtgärder som berör Eurosystemets refinansieringstransaktioner och de säkerheter som godtas ([2]) anges förfarandet för motparternas förtida återbetalningar av långfristiga refinansieringstransaktioner för att säkerställa att samma villkor tillämpas av alla nationella centralbanker. Särskilt reglerna om ekonomiska sanktioner som framgår av tilllägg 6 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 gäller när en motpart som valt att göra en förtida återbetalning inte återbetalar, helt eller delvis, det avtalade beloppet till den berörda nationella centralbanken på förfallodagen.

(10) Riktlinje ECB/2012/18 bör ändras ytterligare för att inkludera innehållet i beslut ECB/2012/34 av den 19 december 2012 om tillfälliga ändringar av reglerna rörande godtagbara säkerheter denominerade i utländsk valuta ([3]) och för att säkerställa att de nationella centralbankerna inte är skyldiga att inom ramen för Eurosystemets kreditoperationer godta ej säkerställda bankobligationer som a) emitterats av den motpart som använder dem eller av enheter som har nära förbindelser till denna motpart, eller b) fullt ut garanteras av en medlemsstat vars kreditbetyg inte uppfyller Eurosystemets riktmärke för hög kreditvärdighet och som ECB-rådet bedömer uppfyller Europeiska unionens/Internationella valutafondens program.

([1]) EUT L 284, 17.10.2012, s. 14.
([2]) EUT L 34, 5.2.2013, s. 18.
([3]) EUT L 14, 18.1.2013, s. 22.

▼B

(11) För att skapa ett tydligare och enklare ramverk bör innehållet i beslut ECB/2011/4 av den 31 mars 2011 om tillfälliga åtgärder som rör godtagande av omsättningsbara skuldinstrument som emitteras eller garanteras av irländska staten ([1]), beslut ECB/2011/10 av den 7 juli 2011 om tillfälliga åtgärder som rör godtagande av omsättningsbara skuldinstrument som emitteras eller garanteras av portugisiska staten ([2]) samt beslut ECB/2012/32 av den 19 december 2012 om tillfälliga åtgärder som rör godtagande av omsättningsbara skuldinstrument som emitteras eller fullt ut garanteras av Republiken Grekland ([3]) inkluderas i den här riktlinjen tillsammans med alla övriga tillfälliga åtgärder som avser de säkerheter som godtas vid Eurosystemets refinansieringstransaktioner.

(12) De ytterligare åtgärder som framgår av denna riktlinje bör endast tillämpas tillfälligt, fram till dess att ECB-rådet anser att de inte längre behövs för att säkerställa en fungerande penningpolitisk transmissionsmekanism.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ytterligare åtgärder avseende refinansieringstransaktioner och de säkerheter som godtas

1. De regler för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska transaktioner samt kriterierna för de säkerheter som godtas som framgår av denna riktlinje ska tillämpas tillsammans med riktlinje ECB/2011/14.

2. Om det förekommer diskrepanser mellan den här riktlinjen och riktlinje ECB/2011/14, såsom denna har genomförts på nationell nivå av de nationella centralbankerna, ska den här riktlinjen ges tolkningsföreträde. Om inget annat anges i den här riktlinjen ska de nationella centralbankerna fortsätta att tillämpa samtliga regler i riktlinje ECB/2011/14 utan någon ändring.

▼M1

3. Vid tillämpningen av artiklarna 5.1 och 7 ska Republiken Grekland och Republiken Portugal anses vara medlemsstater i euroområdet som uppfyller ett EU/IMF-program.

▼B

Artikel 2

Möjlighet att reducera beloppet på, eller i förtid avsluta, långfristiga refinansieringstransaktioner

1. Eurosystemet kan besluta att motparterna under vissa förutsättningar får reducera beloppen på, eller helt avsluta, vissa långfristiga refinansieringstransaktioner före förfallodagen (när ett sådant belopp

([1]) EUT L 94, 8.4.2011, s. 33.
([2]) EUT L 182, 12.7.2011, s. 31.
([3]) EUT L 359, 29.12.2012, s. 74.

▼B

reduceras eller en transaktion avslutas används nedan det gemensamma uttrycket *förtida återbetalning*). Tillkännagivandet av anbudsvillkoren ska ange huruvida det finns en option att reducera beloppet på, eller helt avsluta, transaktionen i fråga före förfallodagen, samt ange det datum från och med vilket denna option kan utövas. Denna information får även tillhandahållas i någon annan form som Eurosystemet anser lämplig.

2. En motpart får utöva optionen att reducera beloppet på, eller helt avsluta, långfristiga refinansieringstransaktioner före förfallodagen genom att informera den relevanta nationella centralbanken om sin avsikt att göra en förtida återbetalning, samt även ange det datum då motparten avser att göra den förtida återbetalningen, minst en vecka före den dag då den förtida återbetalningen ska ske. Om inget annat anges av Eurosystemet får en förtida återbetalning ske varje dag som även är en avvecklingsdag för en av Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner, förutsatt att motparten efterkommit sin informationsplikt enligt denna punkt minst en vecka före det aktuella datumet.

3. Den informationsplikt som avses i punkt 2 blir bindande för motparten en vecka före den dag då den förtida återbetalningen ska ske. Om en motpart inte återbetalar, helt eller delvis, beloppet avseende den förtida återbetalningen på förfallodagen kan en ekonomisk sanktion i enlighet med punkt 1 i bilaga I tillägg 6 till riktlinje ECB/2011/14 utdömas. Bestämmelserna i punkt 1 i tillägg 6 som reglerar fall då någon bryter mot reglerna rörande anbudsförfaranden ska tillämpas även när en motpart inte återbetalar, helt eller delvis, det belopp som förfaller till betalning den dag då den förtida återbetalningen ska ske enligt punkt 2. Det faktum att en ekonomisk sanktion utdöms ska inte påverka den nationella centralbankens rätt till sådana åtgärder som får vidtas då fallissemang inträffar enligt vad som framgår av bilaga II till riktlinje ECB/2011/14.

Artikel 3

Godtagande av ytterligare värdepapper med bakomliggande tillgångar

▼M1

1. Utöver sådana värdepapper med bakomliggande tillgångar som godtas enligt kapitel 6 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14, ska även sådana värdepapper med bakomliggande tillgångar godtas vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner som inte uppfyller de krav på kreditbetyg som framgår av punkt 6.3 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 men som i övrigt uppfyller kraven för värdepapper med bakomliggande tillgångar i riktlinje ECB/2011/14, förutsatt att de har minst två kreditbetyg ”trippel B” ([1]) från ett godkänt ECAI för emissionen. De ska även uppfylla alla nedanstående krav:

([1]) ”Trippel-B” betyder ett kreditbetyg motsvarande minst ”Baa3” från Moodys, ”BBB-” från Fitch eller Standard & Poor's eller ett kreditbetyg ”BBBL” från DBRS.

▼M1

a) De kassaflödesgenererande tillgångarna som utgör basen för värdepapperena med bakomliggande tillgångar ska höra till en av följande tillgångsklasser: i) bolån, ii) lån till små och medelstora företag, iii) kommersiella fastighetslån, iv) billån, v) leasing, vi) konsumentkrediter, vii) kreditkortsfordringar.

b) De kassaflödesgenererande tillgångarna ska inte bestå av olika tillgångsklasser.

c) De kassaflödesgenererande tillgångarna som utgör basen för värdepapperena med bakomliggande tillgångar ska inte innehålla några lån

i) för vilka, vid tidpunkten då värdepapperena med bakomliggande tillgångar emitteras, betalningsskyldigheten ej fullgjorts,

ii) för vilka betalningsskyldigheten ej fullgjorts när tillgångarna inkluderas i värdepapperena med bakomliggande tillgångar under deras livstid, t.ex. genom substitution eller utbyte av de kassaflödesgenererande tillgångarna,

iii) som vid någon tidpunkt är strukturerade, syndikerade eller högrisklån (s.k. leveraged loans).

d) Dokumentationen avseende transaktionen med värdepapperena med bakomliggande tillgångar ska innehålla bestämmelser om kontinuerligt betalningsansvar.

▼B

2. Värdepapper med bakomliggande tillgångar enligt punkt 1 som har två kreditbetyg på minst single A ([1]) omfattas av ett värderingsavdrag på 16 procent.

3. Värdepapper med bakomliggande tillgångar enligt punkt 1 som inte har två kreditbetyg på minst single A omfattas av följande värderingsavdrag: a) värdepapper med bakomliggande tillgångar i form av kommersiella fastighetslån omfattas av ett värderingsavdrag på 32 procent, och b) övriga värdepapper med bakomliggande tillgångar omfattas av ett värderingsavdrag på 26 procent.

4. En motpart får ej som säkerhet lämna in värdepapper med bakomliggande tillgångar som är godtagbara enligt punkt 1 om motparten, eller tredje part som denne har nära förbindelser med, är utställare av räntesvappen avseende värdepapperet med de bakomliggande tillgångarna.

([1]) ”Single A” betyder ett kreditbetyg motsvarande minst ”A3” från Moody’s, ”A –” från Fitch eller Standard & Poor’s eller ett kreditbetyg ”AL” från DBRS.

▼B

5. En nationell centralbank får som säkerhet för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner godta värdepapper med bakomliggande tillgångar vars bakomliggande tillgångar inkluderar bolån eller lån till små och medelstora företag eller båda dessa och som inte uppfyller de krav på kreditbetyg som framgår av punkt 6.3.2 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 och kraven enligt punkt 1 a–d samt punkt 4 ovan men som i övrigt uppfyller kraven för värdepapper med bakomliggande tillgångar i riktlinje ECB/2011/14 och har minst två kreditbetyg trippel B. Sådana värdepapper med bakomliggande tillgångar ska begränsas till sådana som emitterats före den 20 juni 2012 och omfattas av ett värderingsavdrag på 32 %.

6. I denna artikel avses med

1. bolån: fastighetslån med inteckning samt garanterade bolån (utan fastighetsinteckning) om garantin betalas ut omedelbart vid betalningsförsummelse. Sådana garantier får tillhandahållas i olika avtalsformat, däribland försäkringsavtal, förutsatt att de beviljas av en offentligrättslig enhet eller ett finansinstitut som står under offentlig tillsyn. Garantens kreditbedömning för sådana garantier ska överensstämma med kreditkvalitetssteg 3 i Eurosystemets harmoniserade riskklasskala under transaktionens giltighetstid.

2. små företag och medelstora företag: enheter, oberoende av juridisk form, som bedriver en ekonomisk verksamhet där enhetens rapporterade försäljning eller, om enheten ingår i en konsoliderad grupp, den konsoliderade gruppens försäljning understiger 50 miljoner euro.

3. lån för vilket betalningsskyldigheten ej fullgjorts: lån där betalning av ränta eller kapitalbelopp är oreglerad sedan minst 90 dagar och gäldenären har åsidosatt sina skyldigheter enligt definitionen i punkt 44 i bilaga VII i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ([1]) eller om det föreligger goda skäl att betvivla att full betalning kommer att utgå.

4. strukturerat lån: en struktur som inkluderar efterställda kreditfordringar.

5. syndikerat lån: lån som beviljas av en grupp borgenärer som ingår i ett syndikat.

6. högrisklån (s.k. leveraged loans): lån till ett företag som redan har en avsevärd skuldsättning, t.ex. lånefinansiering av förvärv, där lånet används för att förvärva aktier i ett företag som även står som gäldenär för lånet.

([1]) EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

▼B

7. bestämmelser om kontinuerligt betalningsansvar: bestämmelser i den rättsliga dokumentationen av ett värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerställer att, om den betalningsansvarige åsidosätter sina skyldigheter, betalningsförpliktelserna ändå uppfylls, vilket inkluderar regler för utnämning av en alternativ betalningsansvarig och en åtgärdsplan som anger vilka åtgärder som ska vidtas när en alternativ betalningsansvarig utses och hur förvaltningen av lånen ska överföras.

Artikel 4

Godtagande av ytterligare kreditfordringar

1. En nationell centralbank får godta kreditfordringar som inte uppfyller Eurosystemets krav som säkerhet för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

2. De nationella centralbanker som beslutar att godta kreditfordringar enligt punkt 1 ska ta fram kriterier för vilka kreditfordringar som godtas samt riskkontrollåtgärder för detta ändamål genom att ange avstegen från kraven i bilaga 1 till riktlinje ECB/2011/14. Kriterierna för de kreditfordringar som godtas samt riskkontrollåtgärderna ska inkludera kriteriet att kreditfordringarna måste regleras av lagstiftningen i den medlemsstat där den nationella centralbanken som fastställer kriterierna har sitt säte. Kriterierna för de kreditfordringar som godtas samt riskkontrollåtgärderna ska i förväg godkännas av ECB-rådet.

3. I undantagsfall får en nationell centralbank, efter ECB-rådets godkännande, godta kreditfordringar a) med tillämpning av kriterier för godtagande och riskkontrollåtgärder som fastställts av en annan nationell centralbank enligt punkterna 1 och 2, eller b) regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat än den där den nationella centralbanken som godtar kreditfordringarna har sitt säte.

4. En annan nationell centralbank ska endast assistera en nationell centralbank som godtar kreditfordringar enligt punkt 1 om detta överenskommits bilateralt mellan de nationella centralbankerna och i förväg godkänts av ECB-rådet.

Artikel 5

Godtagande av vissa statligt garanterade bankobligationer

1. De nationella centralbankerna är inte skyldiga att inom ramen för Eurosystemets kreditoperationer godta ej säkerställda bankobligationer som a) inte uppfyller Eurosystemets krav på hög kreditvärdighet b) emitterats av den motpart som använder dem eller av enheter som har nära förbindelser till denna motpart, eller c) fullt ut garanteras av en

▼B

medlemsstat i) vars kreditbetyg inte uppfyller Eurosystemets krav på hög kreditvärdighet för emittenter och garanter av omsättbara tillgångar i enlighet med kapitlen 6.3.1 och 6.3.2 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 och ii) som enligt ECB-rådets bedömning uppfyller Europeiska unionens/Internationella valutafondens program.

2. De nationella centralbankerna ska informera ECB-rådet när de beslutar att inte godta sådana värdepapper som omnämns i punkt 1 som säkerhet.

3. Vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner får motparter inte som säkerhet ställa ej säkerställda bankobligationer som de själva, eller enheter till vilka de har nära förbindelser, emitterat och som garanteras av en offentlig EES-myndighet med beskattningsrätt utöver det nominella värdet på sådana obligationer som redan ställts som säkerhet den 3 juli 2012.

4. I undantagsfall får ECB-rådet besluta om tillfälliga undantag från kraven enligt punkt 3 under maximalt tre år. En begäran om ett undantag ska åtföljas av en finansieringsplan som visar hur den egna användningen av ej säkerställda statligt garanterade bankobligationer genom motparten kommer att fasas ut senast tre år efter det att undantaget beviljades. Alla undantag som redan beviljats sedan den 3 juli 2012 ska fortsätta att gälla fram till dess att de ska granskas på nytt.

Artikel 6

Godtagande av vissa säkerheter som är denominerade i pund sterling, yen eller US-dollar

1. Omsättningsbara skuldinstrument enligt punkt 6.2.1 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 som är denominerade i pund sterling, yen eller US-dollar ska godtas som säkerhet vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner om de a) emitteras och innehas/avvecklas i euroområdet, b) emittenten är etablerad i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och c) de uppfyller övriga godtagbarhetskriterier i punkt 6.2.1 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14.

2. Eurosystemet ska tillämpa följande värderingsavdrag på sådana omsättningsbara skuldinstrument: a) ett avdrag om 16 % på tillgångar denominerade i pund sterling eller US-dollar och b) ett avdrag om 26 % på tillgångar denominerade i yen.

3. Omsättningsbara skuldinstrument enligt punkt 1 med en kupong som är kopplad till en enda penningmarknadsränta i samma denomineringsvaluta, eller till ett inflationsindex utan några komplexa konstruktioner med valmöjligheter som t.ex. räntekorridorer, att räntan fixeras stegvis etc. för respektive land ska också godtas som säkerhet vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

▼B

4. Utöver de benchmarkräntor i utländsk valuta som avses i punkt 3 får ECB, efter ECB-rådets godkännande, publicera en förteckning över ytterligare benchmarkräntor som godtas på sin webbplats www.ecb.europa.eu.

5. Endast artiklarna 1, 3, 5, 6 och 8 i denna riktlinje ska tillämpas på omsättningsbara tillgångar denominerade i utländsk valuta.

Artikel 7

Tillfälligt upphävande av kraven avseende kreditkvalitetströsklar för vissa omsättningsbara instrument

1. Eurosystemets minimikrav för kreditkvalitetströsklar, såsom anges i Eurosystemets ramverk för kreditbedömning av värdepapper som är avsedda för handel i punkt 6.3.2 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 ska tillfälligt upphävas i enlighet med punkt 2.

2. Eurosystemets kreditkvalitetströsklar ska inte gälla för omsättningsbara skuldinstrument som emitterats eller fullt ut garanteras av staten i euroområdets medlemsstater som omfattas av ett EU–IMF-program utom i fall då ECB-rådet beslutar att medlemsstaten i fråga inte uppfyller villkoren för det ekonomiska stödet och/eller det makroekonomiska programmet.

3. Omsättningsbara skuldinstrument som emitterats eller fullt ut garanteras av staten i Republiken Grekland omfattas av de värderingsavdrag som framgår av bilaga I till denna riktlinje.

Artikel 8

Verkan, genomförande och tillämpning

1. Denna riktlinje blir gällande den 22 mars 2013.

2. De nationella centralbankerna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 5, artikel 6.3–6.5 och artikel 7 samt tillämpa denna riktlinje från och med den 3 maj 2013. De ska senast den 19 april 2013 informera ECB om de texter och medel som avser dessa åtgärder.

3. Artikel 5 ska tillämpas fram till den 28 februari 2015.

▼B

Artikel 9

Ändring av riktlinje ECB/2007/9

I del 5 i bilaga III ska stycket efter tabell 2 ersättas med följande:

”***Beräkning av generellt avdrag för kontrolländamål (R6):***

Generellt avdrag: avdraget är tillämpligt för alla kreditinstitut. Varje kreditinstitut gör ett maximalt avdrag för att reducera den administrativa kostnaden för att hantera mycket små kassakrav. Om [kassakravsbas × kassakravsprocent] understiger 100 000 euro, är det generella avdraget lika med [kassakravsbas × kassakravsprocent]. Om [kassakravsbas × kassakravsprocent] överstiger eller är lika med 100 000 euro, är det generella avdraget lika med 100 000 euro. Institut som har fått tillstånd att rapportera statistiska uppgifter om sin konsoliderade kassakravsbas som grupp (enligt definitionen i bilaga III del 2 avsnitt 1 till förordning (EG) nr 25/2009 [ECB/2008/32]) ska hålla sina kassakravsmedel via ett av gruppens institut, som fungerar som mellanhand endast för dessa institut. I det sistnämnda fallet ska endast gruppen som helhet ha rätt till det generella avdraget i enlighet med artikel 11 i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) (*).

Minimireserver (eller reserver ’som krävs’) beräknas enligt följande:

$$\text{Minimireserver (eller reserver 'som krävs')} = \text{kassakravsbas} \times \text{kassakravsprocent} - \text{generellt avdrag}$$

Kassakravsprocent ska tillämpas i enlighet med förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).

_____

(*) EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.”

Artikel 10

Upphävande

1. Riktlinje ECB/2012/18 ska upphöra att gälla från och med den 3 maj 2013.

2. Hänvisningar till riktlinje ECB/2012/18 ska anses som hänvisningar till den här riktlinjen och ska läsas i enlighet med tabellen i bilaga III.

Artikel 11

Adressater

Denna riktlinje riktar sig till alla centralbanker i Eurosystemet.

▼B

BILAGA I

Värderingsavdrag för omsättningsbara skuldinstrument som emitteras eller fullt ut garanteras av Republiken Grekland

Grekiska statsobligationer (GSO)	**Löptidsintervall**	**Värderingsavdrag för instrument med fast kupong eller rörlig ränta**	**Värderingsavdrag för nollkupongare**
	0–1	15,0	15,0
	1–3	33,0	35,5
	3–5	45,0	48,5
	5–7	54,0	58,5
	7–10	56,0	62,0
	> 10	57,0	71,0
Statligt garanterade bankobligationer (GGBO) och statligt garanterade företagsobligationer från icke-finansiella företag	**Löptidsintervall**	**Värderingsavdrag för instrument med fast kupong eller rörlig ränta**	**Värderingsavdrag för nollkupongare**
	0–1	23,0	23,0
	1–3	42,5	45,0
	3–5	55,5	59,0
	5–7	64,5	69,5
	7–10	67,0	72,5
	> 10	67,5	81,0

▼B

BILAGA II

UPPHÄVD RIKTLINJE SAMT ÄNDRINGAR AV DENNA

Riktlinje ECB/2012/18 (EUT L 218, 15.8.2012, s. 20)

Riktlinje ECB/2012/23 (EUT L 284, 17.10.2012, s. 14)

Riktlinje ECB/2013/2 (EUT L 34, 5.2.2013, s. 18)

▼B

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Riktlinje ECB/2012/18	Den här riktlinjen
Artiklarna 1–5	Artiklarna 1–5
Artikel 5a	Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
—	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 10
Beslut ECB/2011/4	Den här riktlinjen
Artiklarna 2 och 3	Artikel 7
Beslut ECB/2011/10	Den här riktlinjen
Artiklarna 2 och 3	Artikel 7
Beslut ECB/2012/32	Den här riktlinjen
Artiklarna 2 och 3	Artikel 7
Beslut ECB/2012/34	Den här riktlinjen
Artiklarna 1 och 2	Artikel 6.3 och 6.4